

In 1954 kwam Hugh Everett III van de Princeton-universiteit met een radicaal idee, namelijk dat parallelle universa bestaan die precies zo zijn als ons heelal.

Deze universa zijn gerelateerd aan het onze en splitsen zich af zoals ons universum zich heeft afgesplitst van andere.

Beschavingen die in ons universum zijn uitgestorven hebben zich geëvolueerd en aangepast in andere parallelle universa. Met deze veel-werelden-interpretatie probeerde Everett een lastig vraagstuk binnen de kwantummechanica op te lossen, namelijk waarom kwantummaterie zich onregelmatig gedraagt.

De studie naar kwantummechanica begon in 1900 toen natuurkundige Max Planck het concept aan de wetenschappelijke gemeenschap presenteerde. Gedurende zijn onderzoek naar straling had hij een paar opmerkelijke vondsten gedaan die de klassieke natuurkundige wetten tegenspraken. Deze ontdekkingen suggereerden dat er andere wetten werkzaam zijn in het universum die op een dieper niveau opereren.

Opsplitsingen of snaren

De veel-werelden-interpretatie en de Kopenhaagse interpretatie zijn niet de enige theorieën die het universum proberen te verklaren. De kwantummechanica is daarnaast niet het enige onderzoeksveld in de natuurkunde dat zoekt naar een dergelijke verklaring.

Einstein zocht de rest van zijn leven naar een theorie die alle natuurkundige vraagstukken kon oplossen. Natuurkundigen noemen dit ook wel de unificatietheorie of de theorie van alles. Een ander onderzoeksveld gelooft dat het kwantumniveau niet het kleinste niveau is en hier hebben

ze de snaartheorie voor bedacht.

Natuurkundige Michio Kaku zegt dat alle bouwstenen van de materie net zoals alle fysieke krachten in het universum bestaan op een subkwantumniveau. Deze bouwstenen zijn net kleine elastiekjes, of snaren, die quarks vormen, kwantumdeeltjes, die op hun beurt weer elektronen, atomen en cellen maken. Welke soort materie wordt gemaakt door de snaren en hoe die materie zich gedraagt hangt af van de vibratie of trilling van deze snaren. Op deze manier is ons gehele universum samengesteld. Volgens de theorie vindt deze samenstelling plaats in 11 verschillende dimensies.

Ons universum is als een bel die naast verschillende andere parallelle universa bestaat. In tegenstelling tot de veel-werelden-interpretatie oppert de snaartheorie dat deze universa met elkaar in contact kunnen komen. Zwaartekracht kan van het ene universum naar het andere vloeien.

Einstein leefde niet lang genoeg om een theorie van alles te bedenken. Maar als de veel-werelden-interpretatie correct is leeft hij nog in een parallel universum. Wellicht hebben natuurkundigen in dat universum al lang een theorie van alles bedacht.

Bron: UFO-blogger.com

Gerelateerd:

- [Ons lichaam is een hologram](#)
- [De holografische aard van ons heelal](#)
- [De verborgen realiteit van parallelle universa](#)
- [Leven we in een hologram?](#)

- [Eerste bewijs voor bestaan andere universa gevonden](#)